

‘Oh nee hè, Kiara. Niet weer!’, zegt Kwasiba. Maar het is al te laat. Kiara ontploft. Dat doet ze wel vaker. Als juf Karin zegt dat ze recht moet zitten. Of als het regent én ze haar potlood niet kan vinden. Het kan gewoon van alles zijn, want Kiara ontploft makkelijk en snel.

Eerst knalt ze er een hele reeks scheldwoorden uit en dan vliegt ze in honderd stukjes uit elkaar. Meestal tegelijk met haar stoeltje, tafeltje en alles wat erop ligt.

Kiara heeft een kort lontje. Alle mensen hebben een lontje volgens juf Karin, net als met vuurwerk. Kinderen met een lang lontje kunnen nog wel tot tien tellen als ze boos worden. Bij kinderen met een kort lontje is tot twee tellen al heel lang. Die ontploffen voor je doorhebt dat er iets aan de hand is. Knetterdekna! Iedereen schrikt zich een rotje. En Kiara ligt in honderd stukjes verspreid door het lokaal.

‘En wie mag haar weer opruimen?’,
zucht Kwasiba.

‘Kwasiba, Kismet en Kai, zetten jullie
Kiara weer in elkaar alsjeblieft?’, vraagt juf Karin. Mopperend pakt Kwasiba een arm uit de prullenbak.

‘Ik vind het wel geinig’, zegt Kismet, ‘het is net een puzzel.’